

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204069
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5314204069.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkyne: Y. P., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, P., právne zastúpená: JUDr. Michaela Poláčková, LL.M., advokátka so sídlom F. XX, C., proti žalovaným: 1/ W. L., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X, P., 2/ P. F., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX P., Švédsko, 3/ Ing. P. Q., MBA, nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, E. - M., Česká republika, 4/ S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, žalovaní 1/, 2/ a 4/ právne zastúpení: JUDr. Anton Kupšo, advokát so sídlom P. ul. XX, C., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaných 1/,2/ a 4/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/87/2014-326 z 11. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a V. potvrdzuje.

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu ostávajú n e d o t k n u t é .

Žalobkyňa má voči žalovaným 1/, 2/ a 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobkyňa a žalovaná 2/ sú každá vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/2-ice podielovými spoluvlastníkmi pozemku - parc. reg. „C“ KN č. 596 - trvalé trávnaté porasty o výmere 1804 m² v k. ú. P., vytvoreného na základe geometrického plánu č. 20/2013 zo dňa 24.07.2013, ktorý vyhotovil Ing. Peter Mikolaj - GEOSTAV, s miestom podnikania Stred 471, Turzovka, IČO: 46 873 376, úradne overeného Okresným úradom Čadca, odborom katastrálnym dňa 25.09.2013 pod č. 723/2013, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku (výroky I. a II.). Ďalej určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou - pozemku parc. reg. „C“ KN č. 594/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 969 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. P., vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/16-iny (výrok III.). Vo zvyšnej časti konanie zastavil (výrok IV.), žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov tohto sporu (výrok V.).

2. Napadnutý rozsudok okresného súdu je v poradí druhým rozsudkom vydaným v prejednávanej veci. Prvý rozsudok okresného súdu bol na základe odvolania žalobkyne uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/151/2016-165 z 15.06.2016 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. V predmetnom uznesení odvolací súd nepovažoval za správny procesný postup okresného súdu pri rozhodovaní o dispozitívnych úkonoch žalobkyne týkajúcich sa modifikácie pôvodne uplatneného predmetu žaloby. Ďalej odvolací súd vyhodnotil ako nesprávne právne posúdenie veci posudzovanie dobromyseľnosti držby sporných nehnuteľností žalovaným 4/. Vec bola odvolacím súdom okresnému súdu vrátená s tým, aby o úkonoch žalobkyne rozhodol v zmysle záverov odvolacieho súdu a vec opätovne prejednal. Predmetom sporu po rozhodnutí okresného súdu o dispozitívnych úkonoch

žalobkyne bol nárok žalobkyne na určenie, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemku parc. reg. „C“ KN č. 596 v rozsahu 1/2 a žalovaná 2/ je vo vzťahu k totožnej parcele podielovou spoluvlastníčkou tiež v rozsahu 1/2. Ďalej žalobkyňa žiadala určiť, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemku parc. reg. „C“ KN č. 594/2 v rozsahu 1/16. Vzhľadom k tomu, že predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva okresný súd sa prioritne zameril na posúdenie, či žalobkyňa má na žiadanom určení naliehavý právny záujem v zmysle § 137c Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) a dospel k záveru, že takýto záujem na strane žalobkyne existuje, pretože určovacou žalobou sa snaží dosiahnuť zhodu medzi tvrdeným skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Za ďalšiu procesnú podmienku určovacej žaloby považoval okresný súd okruh strán sporu, ktorý musia tvoriť všetci na listoch vlastníctva zapísaní vlastníci a konštatoval, že aj táto procesná podmienka vyplývajúca z ust. § 77 CSP je splnená. Následne preskúmaval žalobkyňou uplatnené právo z vecnej stránky. Vo vzťahu k pozemku - parc. reg. „C“ KN č. 596 vychádzal z tvrdenia žalobkyne, že došlo v dávnej minulosti k reálnej deľbe pôvodnej pozemno-knižnej parcely, z ktorej je predmetný pozemok vytvorený. Skutočnosť reálnej deľby bola medzi stranami sporná. Keďže však žalovaní 1/ a 2/ nespochybňovali právny titul nadobudnutia podielového spoluvlastníctva na tejto nehnuteľnosti žalobkyňou z jej právnych predchodkýň a vyjadrili súhlasné stanovisko so žalobným výrokom, ktorým sa domáhala žalobkyňa určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v rozsahu 1/2 spolu so žalovanou 2, okresný súd sa tvrdeniami o reálnej deľbe z dôvodu nadbytočnosti a neefektívnosti viac nezaoberal. Uplatnený nárok na určenie podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovanej 2/ k „C“ KN parc. č. 596 považoval medzi stranami počas celého konania za nesporný a za preukázaný, preto žalobe v tejto časti vyhovel.

3. Pri posúdení nároku žalobkyne na určenie podielového spoluvlastníctva k pozemku parc. reg. „C“ KN 594/2 vychádzal okresný súd z toho, že žalobkyňa pôvodné tvrdenia o reálnej deľbe v súvislosti s predmetným pozemkom zmenila a tvrdila existenciu podielového spoluvlastníctva, ktorú ako zmenu rozhodujúcich skutkových tvrdení pripustil. V spore mal preukázané, že „C“ KN parc. č. 594/2 bola vytvorená z EN parcely č. 6077/2, predtým PKN parc. č. 1448 zapísanej vo vložke č. XXX. Vo vzťahu k PKN parcele vychádzal z toho, že pôvodný zápis v pozemno-knižnej vložke pojednávaná o pozemkoch urbárskych, teda pozemkoch nachádzajúcich sa na plochách urbárskych spoločenstiev, pričom takýchto nehnuteľností sa reálna deľba dotknúť nemohla. V tejto súvislosti uviedol krátky historický exkurz právnej úpravy urbárskych nehnuteľností, na základe ktorého k takémuto záveru dospel. Konštatoval, že vo vzťahu k pôvodnej PKN parc. 1448 a teda z nej vytvorenej „C“ KN parc. 594/2 existovalo a naďalej existuje podielové spoluvlastníctvo, ktorú skutočnosť ako aj spoločné užívanie tejto parcely potvrdil aj vypočutý svedok H. W. a prijal záver, že žalobkyňa nadobudla dedením ideálny podiel v tejto nehnuteľnosti. Pri určení veľkosti nadobudnutého podielu žalobkyňou vychádzal z dedičských rozhodnutí po neb. U. F. sp. zn. D 64/93 a D. F. sp. zn. 6D 3/2013 a konštatoval, že žalobkyňa na ich základe nadobudla podiel 1/16, v rozsahu ktorého sa aj domáha určenia spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Vo vzťahu k parc. „C“ KN 594/2 sa okresný súd zaoberal obranou žalovaného 4/, ktorému svedčil ku dňu rozhodovania zápis vlastníctva na liste vlastníctva v rozsahu 1/1. Uviedol, že obrana žalovaného 4/ bola viac menej všeobecnou. Predmetná parcela bola pôvodne parcelou urbárskou, žalovaný 4/ nemohol byť dobromyseľným nadobúdateľom tejto nehnuteľnosti, a to nielen pre ním tvrdené ústne nadobúdacie tituly, ale už aj preto, že pôvodný pozemno-knižný vlastník C. L. nemohol previesť viac než mal, pokiaľ od ostatných podielových spoluvlastníkov ich podiely nekúpil, resp. ak nedošlo k inému prevodu ich podielov. Súd nepovažoval za tvrdené a ani preukázané, že by C. L. vôbec mohol ústne previesť na žalovaného 4/, resp. jeho predchodcov predmetnú nehnuteľnosť. Na okraj uviedol aj to, že evidenčné listy nie sú dôkazmi preukazujúcimi vlastníctvo, ale majú relevanciu len k užívaciemu stavu, ktorý má význam práve pre posudzovanie existencie reálnej deľby, nie však pre posúdenie existencie podielového spoluvlastníctva. O čiastočnom zastavení konania rozhodol podľa § 144 a 145 ods. 5 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ustálil zavinenie na zastavení konania na strane žalobkyne, ktorá vzala žalobu v časti späť, zrejme pod ťarchou dôkazov, predovšetkým však dôvod späťvzatia nekonkretizovala. Túto časť analogicky započítal do tzv. úspechu, resp. neúspechu strán a dospel k záveru, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu je rovnaký a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, a to rovnako aj vo vzťahu k žalovanému 3/, ktorý si trovy konania neuplatnil.

4. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 1/, 2/ a 4/. V úvodnej časti odvolania uviedli, že podávajú odvolanie voči výrokom III. a IV. napadnutého rozsudku okresného súdu. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania a odvolacích námietok (§

124 ods. 1 CSP), odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je podané do výroku IV., ktorým vo zvyšnej časti okresný súd konanie zastavil, ale do výroku V., ktorým žiadnej zo strán nepriznal okresný súd právo na náhradu trov konania. Žalovaní 1/, 2/ a 4/ nesúhlasili s rozhodnutím okresného súdu o určení podielového spoluvlastníctva žalobkyne k „C“ KN parcele č. 594/2. Namietali, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že vlastníkom „C“ KN parc. 594/2 je žalovaný 4/ a že jednoznačne došlo k reálnej delbe pôvodných pozemno-knižných vlastníkov, na základe ktorej bola vytvorená sporná nehnuteľnosť. Ďalej uviedli, že nie je zjavné, ako súd dospel k záveru, že PKN parc. 1448 je parcelou urbárskou, skutočný zápis v PKN vložke č. XXX zodpovedá podielovému spoluvlastníctvu a nie urbárskemu spoločenstvu. Okresný súd pri nadobúdaní titulu 1/8 k „C“ KN parc. č. 594/2 vychádzal z dedičského rozhodnutia po Y. F. vydaného Štátnym notárstvom Čadca sp. zn. 2D 579/85, z ktorého však jednoznačne vyplýva, že predmetom dedenia bola 1/2 domu č. X a EN parc. č. 6077/2 v k. ú. P., ktorú dedili ustupujúci dedičia a predmetom dedenia bola aj poľnohospodárska pôda v užívaní socialistickej organizácie a poľnohospodárska pôda v súkromnom užívaní, ktorú nadobudla žalobkyňa, ale v tomto dedičskom rozhodnutí nie je žiadna zmienka o tom, že predmetom dedenia bola PKN parc. č. 1448, z ktorej má byť vytvorená „C“ KN parc. 594/2. Z uvedeného je zjavné, že u žalobkyne absentuje nadobúdací titul k spoluvlastníckemu podielu na predmetnej nehnuteľnosti. Do úvahy by tak pripadala iba žaloba o určenie, že podiel 1/8 na spornej nehnuteľnosti patrí do dedičstva po neb. Y. F., rod. Q. a účastníkmi tohto konania by mali byť aj všetci zákonní dedičia po tejto osobe. Parcela PKN č. 1448 nikdy nebola predmetom dedenia, teda okresný súd nesprávne vyhodnotil oprávnenosť nadobúdacieho titulu u žalobkyne. Ďalej namietali skutkové závery okresného súdu o tom, že výpoveďou svedka H. W. bolo preukázané, že parc. „C“ KN č. 594/2 bola spoločnou parcelou. Z výpovede tohto svedka naopak vyplynulo, že parcela medzi rodinami L. a Q. ako aj dom o dvoch koncoch č. X a č. X boli reálne rozdelené, čo potvrdili aj na ohliadke na mieste samom aj svedkovia H. L. a G. L.. Za podstatné a dôležité pri preukázaní reálnej delby považovali aj čestné vyhlásenia S. F. a D. Q., ktorí vo svojom čestnom vyhlásení v prospech H. L., ktorý bol právnym predchodcom žalovaného 4/ potvrdili, že „C“ KN parc. č. 594/2 bola vo vlastníctve H. L. a bola teda predmetom reálnej delby medzi pôvodnými pozemno-knižnými vlastníkmi. Keďže S. F. je brat žalobkyne a D. Q. bol bratom neb. Y. Q., boli to osoby, ktoré mohli takúto reálnu delbu potvrdiť a vyjadrili to aj vo svojich čestných vyhláseniach. Zo strany okresného súdu nebolo dostatočným spôsobom vysvetlené, prečo sa týmito dôkazmi vôbec nezaoberal a prečo považoval ich obranu za všeobecnú. Okresný súd spochybnil aj evidenčné listy ako dôkaz preukazujúci ich vlastníctvo, s čím však nesúhlasili, pretože už v minulosti evidenčné listy slúžili ako podklad na úhradu daňových povinností a aj na to, aby bolo zjavné, kto je držiteľom parciel, preukazujú skutočnú držbu a užívanie predmetných parciel. V súvislosti s náhradou trov konania žalovaní namietali, že žalobkyňa si od počiatku neoprávnene uplatňovala nárok na výlučné vlastníctvo k „C“ KN parc. č. 596 a až pod ťarchou dôkazov žiadala zmeniť žalobu, teda je zjavné, že všetky úkony zo strany žalovanej 2/ boli dôvodné a všetky úkony zo strany žalovaného 4/ boli tak isto dôvodné. Vznik sporu spôsobila žalobkyňa, preto nie je možné skonštatovať úspech a neúspech strán, ale je nutné zaoberať sa dôvodmi podanej žaloby a ústretovosťou žalovanej 2/, pretože bez jej súčinnosti by nedošlo k vysporiadaniu vlastníckeho práva k „C“ KN parc. č. 596. Žalobcovia navrhli, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení z 22. apríla 2021 k odvolaniu žalovaných navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. So závermi okresného súdu, ktorých správnosť odvolatelia napadli sa stotožnila, ich tvrdenia o tom, že nenadobudla spoluvlastnícky podiel na spornej nehnuteľnosti dedením označila za zavádzajúce. Čestné vyhlásenia, na ktoré poukazovali v podanom odvolaní označila za nepravdivé.

6. Žalovaní 1/,2/ a 4/ v odvolacej duplike z 26.04.2021 k vyjadreniu žalobkyne v celom rozsahu zotrvali na dôvodoch odvolania a žiadali, aby mu bolo vyhovené.

7. K vyššie uvedenému odvolaniu a vyjadreniam, žalovaný 3/ v písomnom podaní uviedol, že na súdnom pojednávaní nemá osobne žiadny záujem, pretože predmetnú parcelu dostal na základe darovacej zmluvy od zosnulého otca D. Q. v dobrej viere, o histórii nadobudnutia alebo prípadných presunoch vlastníckych práv mu nie je nič známe a nemôže teda ničím prispieť k ozrejmeniu alebo historickému popisu daného sporu.

8. Žalobkyňa v odvolacej duplike z 10. mája 2021 uvádza, že k reálnej del'be, na základe ktorej by vznikla sporná nehnuteľnosť nedošlo, pôvodní podieloví spoluvlastníci si reálnou del'bou rozdelili vedľajšie role, avšak uvedená nehnuteľnosť slúžila ako spoločný dvor.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení zo 17. mája 2021 k vyjadreniu žalovaného 3/ uviedla, že k prevodu vlastníckeho práva na základe neoznačenej darovacej zmluvy nedošlo, nakoľko ona ako druhá daryňa a obdarovaná p. Y. M. túto zmluvu nepodpísali.

10. Na uvedené reagoval žalovaný 3/ mailovým podaním, že podpísal a odovzdal žalobkyni riadnu darovaciu zmluvu k jeho podielu na príslušnom pozemku.

11. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III. a V. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, ostatné výroky rozsudku okresného súdu odvolaním neboli napadnuté, preto zostali nedotknuté.

12. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť okruh subjektov, ktoré sú účastné predmetného odvolacieho konania. Odvolanie smerovalo voči výroku rozsudku okresného súdu o určení, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou „C“ KN parc. č. 594/2 nachádzajúcej sa v k. ú. P., zapísanou na LV č. XXXX. Tak ako to uvádzal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd pri konaniach o určení vlastníckeho práva sa rozhodnutie dotýka všetkých subjektov, ktorí sú ako vlastníci vedení na liste vlastníctva vo vzťahu k nehnuteľnosti, o ktorej určenie vlastníctva ide. V poznámke tohto listu vlastníctva sa uvádza, že na Okresnom súde v Čadci dňa 22.04.2014 pod sp. zn. 8C/87/2014 bol podaný návrh na určenie vlastníckeho práva k parcele „C“ KN 594/2 v prospech navrhovateľky Y. P., rod. F., nar. XX.XX.XXXX proti odporcovi S. L., nar. XX.XX.XXXX. Zápis poznámky v katastri nehnuteľností má dopad na účinky rozhodnutia vydaného vo vzťahu k ďalším prevodom vlastníckeho práva, ku ktorým došlo v priebehu súdneho konania po vyznačení poznámky. Poznámka o vedení prebiehajúceho súdneho konania bola do katastra nehnuteľností zapísaná pod č. 185/2014, t. j. v čase začatia súdneho konania, kedy bol ako vlastník uvedený S. L.. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, keď už bola vykonaná v katastri nehnuteľností poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní (§ 228 ods. 2 CSP, predtým § 159a OSP). Vzhľadom na uvedené okolnosti predmetné rozhodnutie je záväzné aj pre osoby, ktorých sa zmena vlastníckeho práva týka, t. j. na koho vlastnícke právo prešlo, ak bola zapísaná na predmetnom liste vlastníctva poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní. Na základe tejto skutočnosti preto žalobkyňa naďalej disponovala naliehavým právnym záujmom na určení spoluvlastníctva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu, teda vo vzťahu k žalovanému 4/ S. L., aj keď aktuálne je ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti vedený G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X.

13. Z obsahu odvolania odvolací súd ustálil, že žalované 1/ a 2/ svoje odvolanie smerovali do výroku V. o trovách konania, žalovaný 4/ namietal vecnú správnosť rozsudku vo výroku III. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd dospel k záveru, že námietky odvolateľov nie sú dôvodné. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa PK vložky č. XXX, na ktorej je vedená PKN parc. č. 1448. Z tejto vložky mal preukázané, že predmetná parcela je tam vedená ako urbárska. Tieto závery okresného súdu korešpondujú s vykonaným dokazovaním, pretože podľa výpisu z pozemkovej knihy (č. I. 35) sa pri majetkovej podstate parc. č. 1448 zapísanej pod radovým č. 2 uvádza „I. urbárske sedenie“. Pod písmenom B sa uvádzajú ako vlastníci 1. L. C., 2. O. Q. - dedičia po nej a/Y. Q., b/ P. Q., c/ D. Q. a 3. Y. Q.. V tejto súvislosti je nutné povedať, že pri zostavovaní pozemkových kníh na stranu majetkovej podstaty jednotlivých pozemno-knižných protokolov alebo vložiek zemianske alebo urbárske majetky tvoriace hospodárske a právne jednotky, aj keď pozostávali z viacerých samostatných parciel, boli zapísané do pozemkovej knihy ako jednotné nehnuteľnosti a ich jednotná povaha bola označená rímskym číslom a nadpisom. Takýto jednotný z viac parciel pozostávajúci pozemok tvoril jedno pozemno-knižné teleso. Na pozemno-knižné teleso v pozemkovej knihe len jednotne bolo možno vpísať právo vlastníctva alebo záložné právo; nemožno teda vpísať takéto práva na jednotlivé územné čiastky, alebo na jednotlivé parcely pozemno-knižného telesa, pozostávajúceho z viac parciel (Doc.Dr.Vladimír Fajnor,

Dr. Adolf Zátorecký: Nástin súkromného práva platného na Slovensku a Podkarpatskej Rusi, III. vydanie pôvodného diela, Heuréka 1998, str. 122). Zistenia okresného súdu, že pôvodná PK parc. č. 1448 bola vedená ako urbárska vyplývajú z vykonaného dokazovania.

14. Ďalšia odvolacia námietka smerovala k tomu, že žalobkyňa nemohla nadobudnúť podielové spoluvlastníctvo k spornej nehnuteľnosti dedením po Y. F., nakoľko predmetom dedenia uvedená nehnuteľnosť po tejto osobe nebola. V tejto súvislosti však dáva odvolací súd do pozornosti odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý v bode 38. odkazuje na dedičské rozhodnutia, v rámci ktorých nadobudla dedením podiely v spornej nehnuteľnosti žalobkyňa s tým, že uvádza, že vychádza z dedičských rozhodnutí pod bodom 10. a 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorých vyplýva, že ide o dedičské rozhodnutie po U. F. sp. zn. D 64/94, v rámci ktorého 1/4 v KN parc. 594 dedil S. F. v rozsahu 2/8 a D. F. v rozsahu 2/8. Následne z dedičského rozhodnutia sp. zn. 6D 3/2013 po D. F. vyplýva, že parcelu „C“ KN 594/1 v 1/16 dedila žalobkyňa. Teda okresný súd ako nadobúdací titul spoluvlastníckeho podielu žalobkyňou nevidel v dedičskom rozhodnutí po Y. F. ako na to nesprávne poukazujú žalovaní v podanom odvolaní.

15. Ďalšia námietka žalovaných smeruje k nesprávnemu skutkovému zisteniu z vykonaného dokazovania svedeckou výpoveďou H. W., pokiaľ okresný súd vychádzal z toho, že sa tento vyjadroval k reálnej delbe nehnuteľnosti KNC parc. 594/2, tento svedok sa mal vyjadrovať len k tomu, či došlo alebo nedošlo k reálnej delbe parcely „C“ KN 596. Rovnako táto námietka žalovaných nie je dôvodná. Z obsahu zápisnice o ohliadke zo dňa 17.06.2015 (č.l. 104 a nasl. spisu) vyplýva, že na nej bol vypočutý ako svedok aj H. W., na strane 6 zápisnice je zachytená jeho výpoveď k užívaniu „C“ KN parcely č. 594/2, v ktorej okrem iného uviedol, že na nej nebolo nič vyčlenené a po dvore chodili všetci spoločne a že vie o tom, že to bolo spoločné. Nemožno teda prisvedčiť žalovaným, že svedok sa nevyjadroval k „C“ KN parc. č. 594/2 a okresný súd dospel ku skutkovému zisteniu, ktoré z tohto dôkazu nevyplývalo.

16. Pokiaľ poukazovali žalovaní na čestné vyhlásenia vo vzťahu k parc. 594/2, v tejto súvislosti odvolací súd zistil, že na pojednávaní konanom dňa 11.11.2020 právny zástupca žalovaných k týmto čestným vyhláseniam (č. l. 111 spisu) uviedol, že ide o čestné vyhlásenia z obdobia, kedy mala parc. 594/2 iné umiestnenie i výmeru ako v súčasnosti, na mieste vtedajšej parcely č. 594/2 je parc. 594/3. Samotní žalovaní, resp. ich právny zástupca pred okresným súdom uviedli, že predmetné vyhlásenia sa fakticky týkajú aktuálnej parcely č. 594/3 a nie parcely č. 594/2. Okresný súd sa potom správne bližšie týmito dôkazmi nezaoberal, keďže vzhľadom na tieto vyjadrenia na nich svoje tvrdenia žalovaní nepostavili.

17. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku hodnotenia dôkazov evidenčných listov okresným súdom. Vzhľadom na procesnú obranu žalovaných, ktorí tvrdili, že žalovaný 4/ S. L. je vlastníkom spornej nehnuteľnosti na základe nadobúdacieho titulu ústnej darovacej zmluvy, okresný súd vychádzal z tvrdení žalovaného 4/, že nadobudol vlastníctvo na základe ústnych zmlúv od C. L.. Keďže však okresný súd ustálil, že nebola preukázaná reálna delba, ani že C. L. od ostatných spoluvlastníkov kúpil podiely na spornej nehnuteľnosti tak konštatoval, že nemohol tento ústne previesť na žalovaného, resp. na jeho právneho predchodcu viac než vlastnil, ktorá skutočnosť bola hlavný dôvod, pre ktorý nepovažoval žalobu za dôvodnú. Len na okraj poukázal na skutočnosť, že evidenčné listy nepreukazujú vlastníctvo, ale osoby, ktoré by mali užívať tieto nehnuteľnosti. Žalovanému 4/ sa nepodarilo spochybníť správnosť skutkových záverov okresného súdu o nemožnosti reálneho delenia pôvodnej pozemkovej nehnuteľnosti, z ktorej bola vytvorená sporná nehnuteľnosť, nepodarilo sa mu preukázať existenciu reálnej delby tejto nehnuteľnosti, závery okresného súdu považoval odvolací súd za správne, a preto odvolacie námietky nepovažoval za dôvodné a rozsudok okresného súdu vo výroku III. ako vecne správny potvrdil.

18. Za vecne správny považoval aj rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, preto aj v tejto časti rozsudok okresného súdu potvrdil. Okresný súd správne vychádzal z výsledku sporu a porovnaním rozsahu v akom sa žalobkyňa pôvodne určenia vlastníctva domáhala a rozsahu v akom bola úspešná ustálil, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol rovnaký.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Účastníkmi odvolacieho konania bola žalobkyňa a žalovaní 1/, 2/ a 4/. Žalovaný 3/ nebol účastníkom odvolacieho konania, pretože odvolanie nepodal a odvolanie smerovalo voči výroku, kde žalovaný 3/ nevystupoval ako nerozlučný spoločník, preto vo vzťahu k nemu odvolací súd o trovách odvolacieho

konania nerozhodoval. Žalovaní 1/, 2/ a 4/ neboli v odvolacom konaní úspešní, odvolací súd priznal voči nim v odvolaní úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)